

Wat zegt de Bijbel over “de tijd”?

Wat zegt de Bijbel over “de tijd”?

...want Gij weet den dag niet, noch de ure staat er in Mattheüs 25:13. Dat is dan een lekker begin van de ontdekkingstocht naar de tijd. Maar niet getreurd, we gaan er eens goed voor zitten en beginnen bij het begin. En dat is het uitgangspunt voor elke Bijbelstudie. Hoe lees jij de Bijbel? Belangrijk is om te bepalen tegen wie iemand het heeft, in welke situatie en in welke tijd speelt het zich af. Tevens is het belangrijk om zaken consequent te benaderen, dus een bepaald woord betekent iets in de oorspronkelijke grondtekst, ook als het ons niet goed uitkomt.

Het gaat hier natuurlijk niet om de tijd van dit moment maar om het grote plaatje en dat kun je alleen maar zien als je het door hebt. In welke unieke tijd en positie leven wij eigenlijk?

Om daar antwoord op te krijgen gaan wij een stukje van Mattheüs (de hoofdstukken 23-26) van dichterbij bekijken en beginnen met te onderzoeken wie er zegt: “...want Gij weet den dag niet, noch de ure.....” en tegen wie?

Dat antwoord is gemakkelijk te vinden in Mattheüs 26: 1. Daar staat: En het is geschied, als Jezus al deze woorden geëindigd had, dat Hij tot Zijn discipelen zeide: ... Dus het is Jezus die dit zegt tegen Zijn leerlingen ook wel discipelen genoemd.

En in welk deel van de Bijbelse tijdslijn speelt dit Bijbelgedeelte zich dan af? Als een soort hulpmiddel hebben we op de startpagina de Bijbelse tijdslijn opgedeeld in drie delen. Zeg maar de tijd van Adam tot de opstanding van [Christus](#). De tijd van de opstanding tot en met de opname van de Gemeente en de tijd die daarop volgt en loopt tot aan de schepping van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

In navolging op vers 1 staat er dan in Mattheüs 26:2: “Gij weet, dat na twee dagen het Pascha is, en de Zoon des mensen zal overgeleverd worden, om gekruisigd te worden.” Het Bijbelverhaal speelt zich dus af in het eerste deel van onze tijdslijn, vlak voor de kruisiging. Belangrijk om te beseffen dat de Gemeente toen nog niet bestond, die is ontstaan na de opstanding. Het gaat dus in principe over de tijd van Israël. Wat we nu lezen slaat dus niet primair op de Gemeente, op jou en mij.

Maar dan de vraag in welke situatie zegt Jezus het? En dan wordt het in een keer een stuk lastiger, want er lopen nu verschillende zaken schijnbaar door elkaar. En als je dat onderscheid niet ziet is er geen touw meer aan vast te knopen van wat er in dit Bijbelgedeelte geopenbaard wordt. Sterker nog, dan is het bijna onmogelijk om het totaalplaatje van de Bijbel duidelijk te krijgen. En dat zou erg jammer zijn.

Laten we beginnen te lezen, pak je Bijbel erbij want we zijn tenslotte bezig met Bijbelstudie.

Mattheüs 23: 37 e.v. Daar spreekt Jezus dus tegen Israël. Hij waarschuwt ze en zegt wat er gaat gebeuren. De trieste conclusie staat in vers 39. Jezus verdwijnt van het podium voor [Israel](#), niet voor altijd maar wel gedurende “een pauzetijd” zo lang het volk Zijn Naam niet aanroept. En dat aanroepen laat lang op zich wachten, want we hebben het niet over het Pascha (Mattheüs 26:2) twee dagen later, maar wel over de terugkomst van [Christus](#) 2000 jaar later.

Mattheüs 24:3a: “Zeg ons, en dat zijn de discipelen, wanneer zullen deze dingen uit vers 2 en uit Mattheüs 23:37 en 38 zijn”? Mattheüs 24:3b: “en welk zal het teken zijn van Uw toekomst, en van de voleinding der wereld”?

Wat staat hier nou eigenlijk? Het woord “toekomst” is de vertaling van het Griekse woord “parousia”, dat

letterlijk “erbij zijn” betekent. Het heeft altijd met een letterlijke aanwezigheid te maken. In dit geval dus de aanwezigheid van Hem. Hij verdwijnt van het toneel, volgens Mattheüs 23:39 en voor de ogen van de discipelen met de hemelvaart. Maar hij komt dus terug, Hij zal erbij zijn. Sterker nog, alles draait om Hem! En dan staat er volgens de vertalers aan het einde van dit vers 3, “de voleinding der wereld”. Echter dan zou er in het Grieks Kosmos (hemelen en aarde) moeten staan terwijl er Aion staat. En Aion betekent zoveel als een tijdperk. Dit impliceert dat wanneer de Here na de pauzertijd waar we nu in leven, weer op het toneel verschijnt en er weer bij is (parousia) er nog wat staat te gebeuren, namelijk het einde van een tijdperk. Dit tijdperk, aangeduid als Aion zal voorbij gaan. En als het ene tijdperk voor [Israel](#) voorbij is, breekt er een nieuw tijdperk aan. Echter niet voordat Mattheüs 24:14 vervuld is. En zover zijn we nog niet, we lezen verder.

Eerst moeten er andere dingen gebeuren. Mattheüs 24: 4-8, spreekt over verleidingen, wat afdwalen betekent door de vele verleiders die zich de [Christus](#) zullen noemen. En velen zullen zich laten verleiden. En geruchten over oorlogen, maar ook dat volken daadwerkelijk tegen elkaar opstaan, hongersnoden, pestilentiën en aardbevingen in verscheidende plaatsen. Maar dat is niet het einde van het tijdperk, slechts een begin van alle smarten zo staat er geschreven. Dat kan dan nog wat worden in de tijd die voor de deur staat. Dit zijn slechts de weeën.

Mattheüs 24: 9-13 geeft aan wat er met de gelovigen van die dagen voor de wederkomst zal gebeuren. En dat is niet fraai, zij worden namelijk overgeleverd tot in verdrukking. Maar ook gedood (niet allen) en gehaat door alle volken door de Naam van de Here. En wat er niet meer staat, uiteindelijk zal zelfs de liefde verkoelen doordat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden. Doordat satan dan vrij spel heeft, omdat de Gemeente op dat moment geen rol meer speelt op aarde, lees ook maar eens 2 Thessalonicenzen 2:7-9. Maar wie volharden in geloof en dat is met alle verleidingen en tegenstand geen kleinigheid, tot het einde (einde is hier de vertaling van telos, wat doel betekent) zullen zalig worden. Zalig worden betekend dan, nadat de Here er weer bij is, het beërven van het Koninkrijk op aarde en dat is het doel van de dan aanwezige gelovigen en daarmee bedoel ik niet de Gemeente!

Ondertussen zijn we in vers 14 aangekomen. En daar staat dat de belofte van het beërven van het Koninkrijk (vers 13) het evangelie is dat dan in die tijd in de gehele wereld gepredikt wordt tot een getuigenis allen volken. En dat evangelisatiewerk wordt niet door de Gemeente gedaan maar volgens Openbaring 7 door verzegelde dienstknechten uit [Israel](#).

En dan! zal het einde komen. Komen, maar er nog niet zijn. En dat is gelijk aan de vijgenboom die ontbot, er is nog tijd (Mattheüs 24:32) tot aan de zomer en dat is de oogsttijd. De oogst, het resultaat van de evangelisatie van de 144.000, is de voleinding van dat tijdperk volgens Mattheüs 13:39. De oogst zijn de dan aanwezige gelovigen die het Koninkrijk zullen beërven.

Het Koninkrijk op aarde is in opbouw vanaf het moment van Zijn Wederkomst (parousia, er weer bij zijn) totdat Hij in heerlijkheid zal zitten op de troon volgens Mattheüs 25:31. Die periode van 33 jaar wordt ook de Dag Des Heeren genoemd. Als de gelovigen van die dagen volharden in geloof totdat Hij Zijn troon bestijgt en zal oordelen, beërven ze het Koninkrijk (Mattheüs 25:34). Dat is ook het beeld van de gelijkenissen uit Mattheüs 24 en 25. Op het moment dat de Here Zijn troon bestijgt en oordeelt is daarmee een einde gekomen aan het tijdperk (Aion) waar de discipelen naar vroegen. En tevens het begin van het 1000 jarig Koningschap van [Christus](#).

Waar we mee begonnen...want Gij weet den dag niet, noch de ure.... staat in Mattheüs 25:13 en heeft betrekking op de periode van De Dag des Heeren. De 33 jaar dat het Koninkrijk gebouwd wordt vanaf het moment dat Hij is teruggekomen. De tijd is niet bekend bij die mensen omdat ze slapen (geestelijk dood zijn). Ze moeten waken, zoals de gelijkenis van de 5 wijze en 5 dwaze meisjes. Zorg dat je leeft in verwachting van Zijn komst, volhard in geloof om het Koninkrijk te beërven!

Mattheüs 24:36, waar ook zoiets staat, maar toch even anders.... Doch van dien dag en dien ure weet

niemand... verwijst naar de jongste dag, een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De laatste Bijbelse gebeurtenis. Let op de tegenstelling in het woordje “doch” in combinatie met “van dien dag”. Dit is in tegenstelling tot die andere dagen. “Doch” (ja maar) van dien dag en dien ure weet niemand”. Dat is hetzelfde als “van die andere dagen kan iedereen het weten”. De jongste dag is onbekend, de rest is zeer nauwkeurig na te gaan in welk tijdsbestek het zal plaatsvinden.

Volgens de Bijbel zal de eerst volgende gebeurtenis waar wij als de Gemeente mee te maken krijgen, om het maar zo te zeggen, de opname zijn. Dat zal 7 jaar eerder zijn dan de wederkomst en dat zal 2000 jaar zijn na de opstanding, of 2520 jaar na de val van Babel. De pauzetijd is de tijd dat het volk [Israël](#) God niet aanroept en dus ook de tijd waarin wij nu leven. Zodra [Israël](#) wel zijn heil zoekt bij [Christus](#), door de verdrukking gevolgd door de wederkomst is de pauzetijd zeker voorbij en neemt Hij zijn volk weer aan.

Omdat de jaartellingen nu wat anders zijn dan vroeger is de klok er niet exact op gelijk te zetten. Echter ieder jaar dat er bloesem aan de boom zit is weer een nieuw voorjaar. Met andere woorden het zal door menselijk toedoen niet heel erg afwijken. De profetieën in de Bijbel zijn zeer vast en komen altijd op de dag nauwkeurig uit. Hoe laat het is? Daar is geen exact antwoord op te geven, maar op grond van wat we hiervoor gezien hebben kunnen we wel leren in welke tijd we leven en geloven wij dat de pauzetijd bijna voorbij is. Laten we het 11.55 uur noemen. Dat je het niet gelooft net zoals de mensen in de tijd van Noach, prima, maar voor hen die het Woord wel vertrouwen is het een geweldige rijkdom! Doordat we reikhalzend uitzien naar het samenzijn met onze Here Jezus [Christus](#).

En dan lopen we door een simpele vraag naar de tijd zomaar tegen een paar grote thema's aan die we in dit Ebook niet echt gaan uitdiepen, maar als je op de onderstreepte woorden klikt ga je naar een nieuw Ebook wat dat onderwerp verder onderzoekt.

Muziektip: [Keith green, make my life a prayer to you](#)